

Kwiatowa

Dzielnice: Mokotów

Osiedla: Stary Mokotów

Atrybuty: Nazwy pochodzące od wyrazów pospolitych Nazwy przyrodnicze Rośliny

Rok utworzenia nazwy: 1919

Opis

Kwiat - skrócony pęd roślinny przekształcony w organ rozmnażania u roślin nasiennych ale także popularne określenie każdej rośliny ozdobnej. Nazwa przypomina fakt, że rosło tu dużo kwiatów.

Do 1954.04.12 taką samą nazwę nosiły dzisiejsze ulice: Chryzantemy, Konwaliowa, Narcyzowa i Niezapominajki, do 1954.05.20 ulice: Gładka oraz Połączona a do 1979.01.01 ul. Falentyńska.

Ciekawostki

Powstała w 1889 roku jako droga przez teren kolonii Mordki Reginera do innej drogi dla współwłaściciela, Abrama Oppenheima. Całkowity bieg ulicy wytyczono w 1911 roku wraz z siecią innych ulic Mokotowa i w 1916 roku włączono do Warszawy.

Stan obecny:

Nr 1/3/5: kamienica. Powstała na przeł. lat 40 i 50 XX w.

Nr 7: kamienica Jana Matuszewskiego. Powstała w latach 1937-1938, od 1938 była własnością Edwarda Wielguta.

Nr 7a: kamienica Heleny Wielgutowej. Powstała w latach 1937-1938 o lustrzanym układzie w stosunku do nr 7. Jedyne różnice to balkony z tyłu i wystawka na dachu.

Nr 9: kamienica. Powstała na przeł. lat 40 i 50 XX w.

Nr 10: kamienica Jana Matuszewskiego. Powstała w latach 1938-9 wg proj. Józefa Olczaka.

Nr 11: blok Spółdzielni Mieszkaniowej przy MSW. Powstał w 1981 roku wg proj. Małgorzaty Handzelewicz-Wacławek, ma 5 pięter i 11 mieszkań. Jest połączony korytarzem technicznym z blokiem Madalińskiego 55. Budynek ocieplono w 2002 roku.

Nr 21: blok. Powstał w 1949 lub 1950 roku.

W 1929 roku istniała tu Fabryka Pomp Władysława Wardeckiego.

Nr 22: kamienica Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. Zbudowana pod koniec lat `50 XX w. dla pracowników Urzędu Bezpieczeństwa . Przed wojną stała tu dwurodzinna willa.

Nr 23: blok. Siedmiokondygnacyjny, o trzech klatkach od strony podwórka. Wybudowany prawdopodobnie w latach `60.

Nr 24: kamienica Jerzego i Jadwigi Szatałowów oraz Bruchy Puchalskiej. Powstała w latach 1935-6 wg proj. Leonarda Kario na gruntach osady Zielone Dołki. W 1936 roku kamienicę kupił książę Jerzy Lubomirski, a zaraz potem Władysław Gano i Wojciech Rogoziński.

Kapliczka. Zachowana w podwórzu drewniana kapliczka z figurą Matki Boskiej, wzniesiona tu przez mieszkańców prawdopodobnie w 1939 roku.

Nr 24a: kamienica Szaji i Chaji Klinowskich. Powstała w latach 1939-40 na gruntach osady Zielone Dołki.

Nr 24b: kamienica Esfiry i Henryka Isersów i Tadeusza Janowskiego. Powstała na terenie osady Zielone Dołki w latach 1935-6 wg proj. K. Tomaszewskiego. W 1936 roku kamienicę kupili Mnicha Zydrańska, Salomeia Chajfiec, Srul i Anna Lindenszat.

Nr 26: kamienica. Powstała na przeł. lat 40 i 50 XX w.

Nr 27: kamienica. Powstała w 1939 roku. Trzypiętrowa z wysokim parterem. Oba segmenty (27 i 27a) spina wieża trójboczna z 4 piętrami.

Nr 27a: kamienica. Powstała w 1939 roku. Trzypiętrowa z wysokim parterem. Oba segmenty (27 i 27a) spina wieża trójboczna z 4 piętrami.

Nr 28: kamienica Stanisława i Czesława Słubickich. Powstała ok. 1936 roku, ma 3 piętra.

Data nadania nazwy: rok 1919.
